

A szupervízió rövid története:

1870 es évek elejétől 1900- as évekig:

Amerikában a szociális munka kezdetével indult el a szupervízió a fejlődés útján.

Mary Richmond, aki egy jóléti szervezet munkatársa volt, kezdett el foglalkozni a segítségnyújtás elméletével. Ő volt az egyéni esetkezelés (case work) megalapozója és *a szupervízióé is. A szupervízió mint adminisztratív kontroll jelent meg, célja pedig a hatékony és eredményes szakmai munka elérése volt. A szupervízió funkciója ezután képzési elemekkel bővült, a fejlődés, valamint a szakmai kompetencia elsődleges forrásává vált.*

A szupervízió elsősorban *az esetre vonatkozott, fókuszába az esetkezelést végző került.*

A hierarchikusan kifejtett minőség-ellenőrzés (supervision) és alkalmazása jellemző a munkában, másrészt a kollegiális tanácsadás (consultation)

A szupervízió pszichológizálódása az 1920- as évektől indult el, amikor Freud és tanítványai (Ferenczi, Rank,0) a fasizmus elől Amerikába emigráltak. A pszichológusok és orvosok a szociális munkába kapcsolódtak be, mivel saját szakmájukban nem praktizálhattak

Megjelent tehát a szupervízió *adminisztratív és képzési funkciója mellett a szupportív funkciója is, amely esősorban a szupervizáltaknak segít a munka okozta stressz és problémák feldolgozásában.*

Az 1920- as évektől az 1950-es évekig *a szuperviz ált fejlődése került a szupervízió fókuszába. Nem sokkal később az USA-ban bevezetésre kerülő szociális törvény jelentősen megváltoztatta a szociális segítség beavatkozásának módját és irányát. A pszichoszociális megközelítés került az esetkezelés előterébe.*

1945-ig csak Amerikában létezett szupervízió, majd az 50-es években hozták be Nyugat-Európába (elsőként Hollandiába), mint a Marshall-terv oktatási programjának egy komponensét.

A szupervízió Hollandiában nagy átalakuláson ment keresztül. Az adminisztratív-kontroll funkciót a hatékonyabb tanulási folyamat érdekében véleményük szerint ki kell hagyni. *A szupervízióban a szupportív funkcióra tették a hangsúlyt. Megindult Hollandiában a szupervizor képzés önálló, intézményi formája.*

A szociális munka professzionalizálódásának folyamatában kialakultak a nagy szakmai szervezetek, előtérbe került a képzési és ellenőrzési feladatok szupervízióban való szétválasztása.

A szupervízió Hollandiából terjedt át Európa számos országába (Belgium, Németország, Svájc, Ausztria, Franciaország, Spanyolország).

Az 1960 -as évek végére általános felismeréssé vált, hogy a szupervízió- bár vannak szakmaspecifikus vonásai, - olyan komplex megközelítés és diszciplína- amely szinte egyedülálló hatékonyságú a szakmai és a személyi kompetencia fejlesztésében.

Az európai szupervízió elméleti és gyakorlati fejlődésének fő szempontjai a szakmai hozzáértés fejlesztése, ami mint tanulási feladatként van megfogalmazva.

A 70-es években Európa számos országában kidolgozták a posztgraduális képzés keretein belül zajló szupervizor képzést. Ezzel jött létre az a szakmai bázis, amely lehetővé tette az önálló identitás és a szakmai specializáció kialakulását.

A fejlődő szupervízió elméletei gazdagodtak (szociológiai hatás), tovább differenciálódtak, amely lehetővé tette a szupervízió sajátos, helyi arculatának megjelenését mindenütt.